

Dosarul nr. 1-2114/2024

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

04 decembrie 2025

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei judecătorul

- Petru Păun

Grefieri

- Olga Ceban, Alexandra Bargan

Cu participarea:

Procurorilor

- Maria Mîndrescu

Apărătorului inculpatului

- Viorel Gortolomei

Inculpatului

- Mihail Verdeş

examinând în şedinţa de judecată publică cauza penală parvenită la 28.08.2024 privind învinuirea lui

Verdeş Mihail ***** *născut la ******, originar din r-nul Hânceşti, s. Mingir, domiciliat în mun. Chişinău, or. *****
str. ***** 16, ap.15, moldovean, căsătorit, 3 copii minori la întreţinere, pensionar, studii superioare, fără grade de invaliditate, fără distincţii de stat, titluri speciale sau grade de calificare, anterior judecat prin:

- *sentinţa Judecătoriei Hânceşti, sediul Ialoveni din 15.10.2021 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod Penal, fiind dispusă încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie prevăzut de art. 60 Cod Penal*

în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul Penal

a c o n s t a t a t:

I. Fapta prejudiciabilă săvârşită de inculpaţ şi considerată ca fiind dovedită:

1. **Verdeş Mihail ******* la data de 04 august 2024, aproximativ orele 08.40, cunoscând cu certitudine despre faptul că în temeiul prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere al Republicii Moldova conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate, a urcat la volanul automobilului de model „Renault” cu numerele de înmatriculare ***** şi deplasându-se pe str. 31 August 1989, or. *****
mun. Chişinău, a fost stopat de către colaboratorii INSP.
2. În cadrul verificării actelor, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării cu aparatul „Drager 6820”, test nr.61, ca rezultat constatându-se concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,47 mg/l, care conform prevederilor art. 134/12 Cod penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

II. Procedura examinării cauzei:

3. În şedinţa de judecată cât şi la faza urmăririi penale inculpatul nu şi-a recunoscut vina în comiterea infracţiunii incriminate, astfel, în conformitate cu art. 351 şi art. 352 din CPP, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

III. Argumentele participanților la proces:

Poziția inculpatului.

4. Astfel, fiindu-i oferită oportunitatea de a-și exprima poziția și de a prezenta argumente în fața instanței de judecată, inculpatul **Verdeș Mihail Dumitru** a declarat că fapta imputată îi este clară, însă nu își recunoaște vina. Astfel a invocat că, în seara zilei de 03.08.2024, se deplasa la volanul automobilului spre un magazin, moment în care automobilul s-a defectat, fiind nevoit să îl lase acolo. În dimineața zilei următoare, s-a deplasat la locul unde se afla automobilul și a contactat o persoană specializată în reparații auto, urcându-se în automobil pentru a-l aștepta. La un moment dat, la fața locului a sosit un echipaj de poliție, al cărui automobil s-a oprit pe sensul opus de mers. Agenții i-au solicitat prezentarea actelor, iar acesta le-a înmănat, constatându-se că documentele erau în regulă. Unul dintre polițiști l-a întrebat dacă a consumat băuturi alcoolice, iar acesta a comunicat că în seara precedentă consumase, însă a precizat că în acel moment nu se deplasa cu automobilul, acesta fiind oprit, iar el doar îl aștepta pe mecanicul auto. Polițiștii i-au solicitat să efectueze testul alcoolscopice (Drager) și au dispus chemarea evacuatorului pentru ridicarea automobilului. A precizat că el se afla pe scaunul conducătorului auto, însă vehiculul era oprit și nu se deplasa. Ulterior automobilul a fost ridicat și dus la parcare specială, iar peste 10 zile el a luat automobilul de la acea parcare. A menționat că automobilul a fost scos pe evacuator din parcare specială până în drum, unde mai apoi l-a reparat și l-a dus acasă. Suplimentar a invocat că, ambii martori au dat declarații contradictorii, diferite între ele. A observat că în autoturismul poliției se aflau patru agenți, deși în declarațiile acestora se menționează că ar fi fost doar doi. De asemenea, a invocat că nu cunoaște motivele pentru care angajații INSP au prezentat în ședința de judecată declarații contrare celor relatate de el. A mai declarat că polițiștii erau echipați cu camere video de corp, iar unul dintre aceștia filma inclusiv cu telefonul personal. A menționat că nu i s-a comunicat faptul că este filmat în momentul opririi. A precizat că vehiculul său era oprit, iar echipajul de poliție s-a oprit pe partea opusă a drumului, venind din direcția din față. A afirmat că nu înțelege de ce polițiștii au susținut că el se deplasa, în condițiile în care nu era în mers. El le-a adus la cunoștință polițiștilor că mijlocul de transport s-a defectat și că aștepta un mecanic pentru a identifica problema tehnică. A mai menționat că anumite probe video nu au fost prezentate la fața locului pentru a demonstra o eventuală deplasare a vehiculului. Deși în ședința de judecată s-a susținut că nu există probe video, acesta a afirmat că a observat cum polițiștii efectuau înregistrări.

Probele prezentate de partea acuzării:

5. Conform art. 26 alin. (3) din CPP, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău (Oficiul reprezentare învinuire în instanța de judecată), în susținerea învinuirii formulate față de inculpat a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:
 - *declarațiile martorului Triboi Cristi Andrei*, care fiind audiat sub jurământ în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței de judecată că, din sala de ședințe îl recunoaște pe inculpat, cu care a făcut cunoștință în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Cu acesta nu se află în careva relații de rudenie sau relații ostile. Astfel a invocat că, în anul 2024, era implicat în serviciu împreună cu colegul său, Canțir Victor, în or. *****, mun. Chișinău, unde a fost stopat un automobil de marca Renault, condus de către Verdeș Mihail. În urma discuțiilor purtate cu acesta, a sesizat un miros de alcool emanat din cavitatea bucală a conducătorului auto. Domnului Verdeș i s-a propus efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul Drager, iar acesta a fost de acord. Testarea a fost efectuată, rezultatul depășind limita legală admisă. Verdeș Mihail și-a exprimat acordul cu rezultatul testului, iar automobilul a fost transportat la parcare specială, procedura fiind

documentată conform legislației în vigoare. A precizat că Verdeș Mihail se deplasa cu autoturismul Renault din sens opus, iar când a observat automobilul de poliție, a încetinit și s-a oprit aproape complet. A oprit ca urmare a conectării semnalelor luminoase (girofarului). Nu își amintește cu exactitate distanța de la care a observat vehiculul în deplasare. A menționat că, în momentul apropierii echipajului, automobilul condus de Verdeș era oprit. La momentul opririi, de la Verdeș Mihail se simțea miros de alcool. Astfel Verdeș Mihail a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport. A mai comunicat că Verdeș se afla la volanul mijlocului de transport, dar nu își amintește dacă în vehicul se mai aflau și alte persoane. A indicat că stoparea a avut loc în prima jumătate a zilei, aproximativ la amiază. A menționat că Verdeș Mihail a recunoscut faptul că a consumat alcool, însă nu își amintește în ce circumstanțe a făcut această afirmație. I-a explicat conducătorului auto că, în cazul în care nu este de acord cu rezultatul testării, poate solicita deplasarea la DNR, însă acesta a comunicat că este de acord cu rezultatul Drager. A mai declarat că nu își amintește cine anume a efectuat testarea cu aparatul Drager. Totodată a menționat că automobilul de serviciu nu este dotat cu cameră de bord, însă echipajul dispune de aparate de înregistrare video. Aceste dispozitive se conectează manual la intrarea în contact cu cetățeanul, însă nu își amintește dacă acestea au fost activate în această situație. Nu își amintește dacă procedura de testare a fost filmată și nici dacă permisul de conducere al lui Verdeș a fost ridicat. Reiterează faptul că, la momentul apropierii echipajului, Verdeș Mihail se afla la volanul automobilului.

- declarațiile martorului Canțir Victor Vitalie, care fiind audiat sub jurământ în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței de judecată că, din sala de ședințe îl recunoaște pe inculpat, cu care a făcut cunoștință în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Cu acesta nu se află în careva relații de rudenie sau relații ostile. Astfel a invocat că, la data de 04.08.2024, era implicat în serviciu împreună cu colegul său, Triboi Cristi, utilizând automobilul de serviciu MAI 8825. În timp ce se deplasau în or. *****, pe str. 31 August, a observat un automobil de marca Renault care se deplasa haotic pe carosabil. A precizat că acest automobil se deplasa la vale spre centru. Automobilul respectiv a fost stopat, iar la solicitarea actelor s-a simțit un miros puternic de alcool emanat din interiorul mijlocului de transport. La întrebarea dacă a consumat alcool, Verdeș Mihail a recunoscut că da. Conducătorul auto a avut un comportament adecvat și și-a exprimat acordul pentru efectuarea testării cu aparatul Drager. Nu își amintește cine a efectuat testarea cu aparatul Drager. A precizat că autoturismul condus de Verdeș Mihail venea din partea opusă, în timp ce echipajul se afla oprit. A fost ridicat semnalul de oprire, iar conducătorul auto a oprit vehiculul. Nu își amintește cu exactitate cine a efectuat semnalul de oprire. Acesta a menționat că în autoturism se afla Verdeș Mihail împreună cu fiul sau fiica sa, precum și o altă persoană. A mai comunicat că i-au fost explicate drepturile, însă Verdeș a fost de acord cu testarea alcoolscoptică. Ține minte că acesta a menționat ceva despre faptul că urma să întâlnească un copil la gară, nu își amintește dacă minorul se afla în autoturism, însă în apropierea vehiculului se mai afla un copil. A mai precizat că, în momentul stopării autoturismului, echipajul se afla în afara vehiculului de serviciu. Suplimentar a declarat că unul dintre membrii echipajului avea asupra sa cameră video corporală, însă nu își amintește cine anume. A mai comunicat că utilizarea camerei se face la discreția agenților, în funcție de situație, deși, în mod obișnuit, asemenea proceduri sunt filmate. De asemenea, nu își amintește dacă autoturismul lui Verdeș a fost ridicat și nici dacă permisul de conducere i-a fost retras. Totodată a declarat că își menține afirmațiile făcute în cadrul urmăririi penale.
- 6. **Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, partea acuzării a mai prezentat spre cercetare în susținerea învinuirii formulate privind săvârșirea infracțiunii incriminate de către inculpat, următoarele probe:**
 - procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 04.08.2024, potrivit căruia în cadrul examinării materialului nr. 22338 înregistrat în R-II al DP Centru a INSP al IGP la data de 04.08.2024 s-a constatat că Verdeș Mihail fiind la volanul automobilului de model Renault cu n/i ***** și deplasându-se pe str. 31 August 2, or. *****, mun. Chișinău, a fost stopat, iar în cadrul verificării actelor acesta a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate (f.d. 4);

- *procesul-verbal de testare alcoolscoptică din 04.08.2024 și tichetul Drager*, potrivit căruia în urma testării alcoolscopice cu aparatul Drager a cet. Verdeș Mihail, s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,47 mg/l (f.d.5-6);
- *procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 04.08.2024*, potrivit căruia cet. Verdeș Mihail a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager, având ca temei mirosul de alcool din cavitatea bucală (f.d.7);
- *procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 04.08.2024*, potrivit căruia la data de 04.08.2024 ora 08:40 cet. Verdeș Mihail a fost înlăturat de la conducerea automobilului de model Renault cu n/î *****, care ulterior a fost dus la parcare specială (f.d.8);
- *procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 04.08.2024*, potrivit căruia de la cet. Verdeș Mihail a fost ridicat automobilul de model Renault cu n/î ***** și permisul de conducere cu nr. 094401712 (f.d. 11);
- *buletin de verificare metrologică nr. 2.3.6.49-1713*, potrivit căruia a fost verificat metrologic Alcotestul 6820, fiind admis pentru utilizare în perioada 28.12.2023-28.12.2024 (f.d.13);
- *Certificat nr. 34/17-2074 din 20.03.2024*, potrivit căruia ofițerul Secției patrulare Chișinău a Direcției patrulare Centru a INSP, Triboi Cristi este admis pentru utilizarea mijloaceelor tehnice de tip: Drager 6810, Drager 6820 și Drager 7510 (f.d. 14);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.08.2024*, potrivit căruia a fost supus examinării cecul Drager Alcotesc Nr. 6820 test nr. 61 din 04.08.2024 întocmit pe numele cet. Verdeș Mihail d.n. 1985 (f.d. 15);
- *procesul-verbal de ridicare din 08.08.2024*, potrivit căruia de la cet. Triboi Cristi a fost ridicată o înregistrare video din data de 04.08.2024 cu participarea cet. Verdeș Mihail (f.d. 22);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.08.2024*, potrivit căruia a fost supusă examinării înregistrarea video din data de 04.08.2024 cu participarea cet. Verdeș Mihail (f.d. 23);
- **CD-R**, care conține o înregistrare video din data de 04.08.2024 cu participarea cet. Verdeș Mihail (f.d. 25).

Probele prezentate de partea apărării:

7. În continuare, instanța de judecată menționează că prin prisma art. 24 alin. (3) din CPP, care prevede că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor”, în ședința de judecată instanța de judecată a admis cererea părții apărării privind audierea în calitate de martor a cet. Verdeș Dumitru Dumitru.
8. Astfel, în cadrul ședinței de judecată, fiind audiat sub jurământ în calitate de **martor Verdeș Dumitru Dumitru** a declarat că, inculpatul Verdeș Mihail este fratele său. Astfel a invocat că, în luna august a anului 2014, a venit în oșpeție la acesta. În cursul serii, cei doi s-au deplasat împreună la magazin, conducătorul automobilului fiind Mihail. A precizat că automobilul e de model Renault de culoare albastră, care îi aparține lui Mihail. În jurul orei 17:00–18:00, în timp ce se aflau pe drum, automobilul s-a defectat. Cei doi s-au deplasat la domiciliul unei persoane care efectua anterior reparații auto pentru Mihail, intenționând să solicite ajutorul acestuia, însă persoana nu era acasă, motiv pentru care automobilul a fost lăsat pe carosabil, iar ei au plecat la magazin. A precizat că automobilul nu pornea, motiv pentru care îl trăsese pe partea dreaptă a drumului și îl lăsase acolo. În seara respectivă, ei consumase bere. A mai declarat că ei nu au fost la un service auto, ci la domiciliul unei persoane care se ocupa cu reparații auto și care anterior efectuase lucrări la automobilul lui Mihail. A doua zi, el a mers împreună cu Mihail la locul unde se afla automobilul pentru a verifica situația, iar Mihail a rămas să aștepte persoana care urma să efectueze reparațiile. A menționat că, la aproximativ o jumătate de oră după plecarea sa, a fost sunat de Mihail, care i-a comunicat că automobilul i-a fost ridicat cu evacuatorul. A precizat că, în momentul în care Mihail l-a sunat și i-a spus că vehiculul este ridicat, acesta se afla în or. *****,

lângă automobil, în fața unui club. El nu s-a deplasat la fața locului după ridicarea automobilului, însă Mihail i-a comunicat că a fost supus testării cu aparatul Drager și că aparatul a indicat un anumit rezultat. Totodată a declarat că Mihail se afla singur, însă știa că fiul acestuia urma să revină din străinătate în acea zi. A menționat că Mihail nu a condus automobilul în acea zi, deoarece vehiculul era defect încă din seara precedentă. De asemenea, acesta a afirmat că nu consideră posibil ca fratele său să fi condus autoturismul după plecarea sa, având în vedere că acesta era deja defect. A mai precizat că, în momentul deteriorării automobilului, Mihail se afla împreună cu el în autoturism. A doua zi, s-au deplasat pe jos până la automobil, fără a încerca să pornească autoturismul, deoarece era defect. Iar după ce au ajuns acolo, el a plecat, lăsându-l pe Mihail să aștepte persoana care urma să efectueze reparația. A menționat că automobilul se afla parcat pe marginea șoselei și nu împiedica la circulația rutieră. Totodată a precizat că automobilul fusese parcat la o distanță de aproximativ un kilometru de magazin.

IV. Poziția părților în dezbateri judiciare.

9. **În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Maria Mîndrescu, procuror în cadrul Procuraturii municipiului Chișinău – Oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată,** a solicitat instanței de judecată ca inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) din Codul Penal, în baza sancțiunii acestui articol de până la intrarea în vigoare a Legii 316 din 06.06.2024, în vigoare la 07.09.2024, a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
10. Totodată a solicitat în ordinea art. 106 Cod Penal confiscarea în beneficiul statului automobilul de model Renault cu n/î „*****”.
11. **În cadrul dezbaterilor judiciare avocatul Gortolomei Viorel în interesele inculpatului Verdeș Mihail ******* a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și anume subiectul infracțiunii.
12. Așadar, apărarea consideră că, în speță urmează a fi încetată urmărirea penală în privința cet. Verdeș Mihail cu privire la capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, pe motiv că există circumstanțe prevăzute de lege care exclud urmărirea penală, în temeiul art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală, după cum urmează:
13. Remarcă că în orice societate democratică protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuții, statul a instituit norme procesual penale, concentrate în Codul de procedură penală al Republicii Moldova, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Prin normele procesual penale, legislatorul național a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului penal, pentru stabilirea adevărului și exercitarea unei justiții veritabile. Instanțele judecătorești și organele de urmărire penală, care aplică normele procesual-penale, sunt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată, sau supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere. Astfel, pentru a proteja persoanele suspectate de săvârșirea infracțiunilor de acțiunile arbitrare ale organelor de urmărire penală, normele de procedură penală din Republica Moldova divizează aceste persoane în trei categorii: bănuiți, învinuiți și inculpați. Fiecare categorie implică drepturi speciale, care permit persoanei să reacționeze prin mijloace legale pentru apărarea sa eficientă împotriva suspiciunilor organelor de urmărire penală sau ale instanțelor de judecată.

14. Totodată partea apărării atrage atenția și asupra faptului că în acțiunile lui Verdeș Mihail nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune și anume *latura obiectivă, prin lipsa de probe în acest sens cum ar fi, secvențe video de stopare și documentare*.
15. *Latura obiectivă* a infracțiunii specificate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare. Așadar, în esență, fapta prejudiciabilă se exprimă în acțiunea de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport. În cazul infracțiunii analizate, caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligației, pe care o are conducătorul mijlocului de transport, de a evita starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau starea de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare. Conducerea mijlocului de transport este acea operație tehnică prin care o persoană pune în mișcare mijlocul de transport și îl dirijează potrivit cu scopurile urmărite de ea. Este deplasarea mijlocului de transport, deci aflarea acestuia în mișcare. Conform art. 134/12 din Codul Penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare. Infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (1) Cod Penal este una formală și se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare (fapt ce nu este probat prin careva probe pertinente).
16. De asemenea, apărarea invocă că, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată s-a constatat cu certitudine prin declarațiile martorului Verdeș ***** care a comunicat instanței că automobilul de model Renault era defectat și staționa pe str. 31 August 1989 nr.2 din data de 03.08.2024, astfel că în acțiunile lui Verdeș Mihail lipsește elementele componenței de infracțiune și anume: *subiectul infracțiunii*.
17. **La etapa ultimului cuvânt, inculpatul Verdeș Mihail ******* a declarat că își însușește în întregime argumentele prezentate de apărătorul său în cadrul dezbaterilor judiciare și a solicitat să fie emisă în privința sa o sentință de achitare, or acesta nu este vinovat.

V. Aprecierea instanței de judecată.

18. Potrivit prevederilor art.93 alin.(1) din Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.
19. În conformitate cu prevederile art.101, alin.(1)-(4) din Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.
20. Conform prevederilor art.384 din Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

21. În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.
22. Conform art.51 alin.(1) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
23. Potrivit art.52 alin.(1) din Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
24. Potrivit prevederilor art.113 alin.(1) din Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În conformitate cu prevederile art. 8 din Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.
25. Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.
26. Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art.325, alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.
27. În concordanță cu conținutul art.389 alin.(1) și (2) din Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.
28. Astfel, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Ori toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.
29. În contextul prevederilor legale citate *supra* și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată *dincolo de orice dubiu* rezonabil că, în privința inculpatului, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.
30. La fel, instanța de judecată atestă că prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului *i-a fost adus la cunoștință* atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta prin rechizitoriul întocmit.
31. În mod particular, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.
32. Or, prin cumulul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată a stabilit că inculpatul, a comis fapta incriminată de către acuzatorul de stat după cum urmează mai jos.

33. Astfel, **Verdeș Mihail ****** la data de 04 august 2024, aproximativ orele 08.40, cunoscând cu certitudine despre faptul că în temeiul prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate, a urcat la volanul automobilului de model „Renault” cu numerele de înmatriculare **** și deplasându-se pe str. 31 August 1989, or. ****, mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii INSP.
34. În cadrul verificării actelor, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării cu aparatul „Drager 6820”, test nr.61, ca rezultat constatându-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,47 mg/l, care conform prevederilor art. 134/12 Cod penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
35. Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Verdeș Mihail Dumitru** a comis infracțiunea de „Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
36. În context, se reține că instanța de judecată va pune la baza Sentinței de condamnare în privința inculpatului **Verdeș Mihail Dumitru** declarațiile martorului Triboi Cristi Andrei, care în susținerea circumstanțelor de fapt descrise în rechizitoriu și învinuirea formulată în privința inculpatului a declarat următoarele: „...în anul 2024, era implicat în serviciu împreună cu colegul său, Canțir Victor, în or. ****, mun. Chișinău, unde a fost stopat un automobil de marca **Renault**, condus de către **Verdeș Mihail**. În urma discuțiilor purtate cu acesta, a sesizat un miros de alcool emanat din cavitatea bucală a conducătorului auto. Domnului Verdeș i s-a propus efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul Drager, iar acesta a fost de acord. Testarea a fost efectuată, rezultatul depășind limita legală admisă. Verdeș Mihail și-a exprimat acordul cu rezultatul testului, iar automobilul a fost transportat la parcare specială, procedura fiind documentată conform legislației în vigoare. A precizat că Verdeș Mihail se deplasa cu autoturismul Renault din sens opus, iar când a observat automobilul de poliție, a încetinit și s-a oprit aproape complet. A oprit ca urmare a conectării semnalelor luminoase (girofarului). Nu își amintește cu exactitate distanța de la care a observat vehiculul în deplasare. A menționat că, în momentul apropierii echipajului, automobilul condus de Verdeș era oprit. La momentul opririi, de la Verdeș Mihail se simțea miros de alcool. Astfel Verdeș Mihail a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport. A mai comunicat că Verdeș se afla la volanul mijlocului de transport, dar nu își amintește dacă în vehicul se mai aflau și alte persoane. A indicat că stoparea a avut loc în prima jumătate a zilei, aproximativ la amiază. A menționat că Verdeș Mihail a recunoscut faptul că a consumat alcool, însă nu își amintește în ce circumstanțe a făcut această afirmație. I-a explicat conducătorului auto că, în cazul în care nu este de acord cu rezultatul testării, poate solicita deplasarea la DNR, însă acesta a comunicat că este de acord cu rezultatul Drager. A mai declarat că nu își amintește cine anume a efectuat testarea cu aparatul Drager. Totodată a menționat că automobilul de serviciu nu este dotat cu cameră de bord, însă echipajul dispune de aparate de înregistrare video. Aceste dispozitive se conectează manual la intrarea în contact cu cetățeanul, însă nu își amintește dacă acestea au fost activate în această situație. Nu își amintește dacă procedura de testare a fost filmată și nici dacă permisul de conducere al lui Verdeș a fost ridicat. Reiterează faptul că, la momentul apropierii echipajului, Verdeș Mihail se afla la volanul automobilului”.
37. În contextul celor analizate *supra*, instanța de judecată reține că apreciază declarațiile martorului Triboi Cristi Andrei ca pertinente, concludente și utile, care nu conțin careva divergențe între ele, fiind depuse sub jurământ, și care în ansamblu confirmă învinuirea adusă inculpatului.
38. Suplimentar, instanța constată că declarațiile martorului Triboi Cristi Andrei, se află în coroborare cu alte mijloace de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume se face trimitere la conținutul declarațiilor martorului Canțir Victor Vitalie. Astfel, în sensul învinuirii formulate în privința inculpatului, martorul Canțir Victor Vitalie a declarat instanței de judecată că „...la data de

04.08.2024, era implicat în serviciu împreună cu colegul său, Triboi Cristi, utilizând automobilul de serviciu MAI 8825. **În timp ce se deplasau în or. *****, pe str. 31 August, a observat un automobil de marca Renault care se deplasa haotic pe carosabil. A precizat că acest automobil se deplasa la vale spre centru. Automobilul respectiv a fost stopat, iar la solicitarea actelor s-a simțit un miros puternic de alcool emanat din interiorul mijlocului de transport. La întrebarea dacă a consumat alcool, Verdeș Mihail a recunoscut că da. Conducătorul auto a avut un comportament adecvat și și-a exprimat acordul pentru efectuarea testării cu aparatul Drager. Nu își amintește cine a efectuat testarea cu aparatul Drager. A precizat că autoturismul condus de Verdeș Mihail venea din partea opusă, în timp ce echipajul se afla oprit. A fost ridicat semnalul de oprire, iar conducătorul auto a oprit vehiculul. Nu își amintește cu exactitate cine a efectuat semnalul de oprire. Acesta a menționat că în autoturism se afla Verdeș Mihail împreună cu fiul sau fiica sa, precum și o altă persoană. A mai comunicat că i-au fost explicate drepturile, însă Verdeș a fost de acord cu testarea alcoolică. Ține minte că acesta a menționat ceva despre faptul că urma să întâlnească un copil la gară, nu își amintește dacă minorul se afla în autoturism, însă în apropierea vehiculului se mai afla un copil. A mai precizat că, în momentul stopării autoturismului, echipajul se afla în afara vehiculului de serviciu. Suplimentar a declarat că unul dintre membrii echipajului avea asupra sa cameră video corporală, însă nu își amintește cine anume. A mai comunicat că utilizarea camerei se face la discreția agenților, în funcție de situație, deși, în mod obișnuit, asemenea proceduri sunt filmate. De asemenea, nu își amintește dacă autoturismul lui Verdeș a fost ridicat și nici dacă permisul de conducere i-a fost retras. Totodată a declarat că își menține afirmațiile făcute în cadrul urmăririi penale”.**

39. Prin urmare, instanța reține că apreciază declarațiile martorului Canțir Victor Vitalie, cercetate în cadrul ședinței de judecată, ca pertinente, concludente și utile, care coroborează cu declarațiile martorului Triboi Cristi Andrei, nu conțin divergențe, veridicitatea și legalitatea cărora nu a fost contestată de către partea apărării, considerente din care instanța le va pune la baza prezentei hotărâri, or declarațiile martorului conțin date importante cu privire la învinuirea înaintată inculpatului de către acuzatorul de stat.
40. Astfel, instanța de judecată, examinând declarațiile martorului Canțir Victor Vitalie, reține că acestea vizează în mod direct fapta imputată inculpatului, întrucât martorul a relatat că automobilul de model Renault a fost stopat, iar la solicitarea actelor s-a simțit un miros puternic de alcool emanat din interiorul mijlocului de transport. La întrebarea dacă a consumat alcool, Verdeș Mihail a recunoscut că da. A precizat că autoturismul condus de Verdeș Mihail venea din partea opusă, în timp ce echipajul se afla oprit. A fost ridicat semnalul de oprire, iar conducătorul auto a oprit vehiculul. Prin urmare, instanța apreciază aceste declarații ca fiind pertinente, concludente și utile, dispunând valorificarea lor în procesul de apreciere a probatoriului, acestea fiind avute în vedere la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului.
41. Suplimentar celor analizate *supra*, instanța de judecată reține că declarațiile martorilor acuzării – Canțir Victor Vitalie și Triboi Cristi Andrei – administrate în cadrul ședinței de judecată, se coroborează în mod concludent cu mijloacele *materiale de probă indicate la pct. 6 a prezentei sentințe*. Prin aceste declarații sunt confirmate și completate circumstanțele de fapt și de drept descrise în rechizitoriul emis în privința inculpatului **Verdeș Mihail Dumitru**.
42. Instanța de judecată apreciază mijloace de probă indicate la pct. 6 din prezenta sentința ca pertinente, utile și concludente, care coroborează cu declarațiile martorului acuzării și a părților vătămate, fiind dobândite în conformitate cu legea, considerente din care le va pune la baza prezentei Sentințe.
43. Astfel, instanța reține că fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între ele și corectitudinea cărora nu poate fi pusă sub semnul întrebării, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului **Verdeș Mihail Dumitru**.

44. În contextul celor analizate *supra*, instanța reține că **apreciază critic poziția susținută de inculpatul Verdeș Mihail Dumitru** și invocată de apărătorul acestuia pe parcursul cercetării judecătorești privind nerecunoașterea vinovăției, or, această versiune a apărării nu corespunde adevărului și este prezentată în scopul eschivării inculpatului de la răspunderea penală pentru faptele comise, aceasta se combate de ansamblu probator analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 din Codul de procedură penală și care integral demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.
45. În context, analizând declarațiile inculpatului sub aspectul factologic în coraport cu cumulul materialelor cauzei penale cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată stabilește că inculpatul a depus declarații, având tendința să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate.
46. În această ordine de idei, instanța de judecată apreciază critic argumentul inculpatului precum că nu este vinovat de fapta incriminată, calificându-l ca o modalitate a acestuia de a se apăra și o încercare de a evita răspunderea pentru cele comise. Mai mult decât atât, argumentul dat se combate prin declarațiile martorilor făcute în ședința de judecată precum și materialele dosarului cercetare în ședința de judecată.
47. Astfel, în sensul circumstanțelor invocate de partea apărării în susținerea poziției sale, instanța de judecată reține că de fapt, prin audierea inculpatului, prin argumentele invocate în cererile formulate în cadrul examinării cauzei, **apărarea nu a răsturnat în mod categoric și echivoc învinuirea** adusă inculpatului Verdeș Mihail Dumitru.
48. Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a respinge solicitarea avocatului, cu privire la achitarea inculpatului Verdeș Mihail ***** or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului Verdeș Mihail Dumitru de comiterea infracțiunii incriminate, de către avocat nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens, or, probele cercetate nu au trezit careva dubii instanței referitor la veridicitatea acestora.

VI. Analiza juridico-penală a faptelor incriminate.

49. În continuare, **sub aspectul încadrării juridice a faptei incriminate inculpatului**, instanța reține că conform art.113 alin.(1) Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.
50. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.
51. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii specificate îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.
52. *Latura obiectivă* a infracțiunii specificate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de

- ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare. Așadar, în esență, fapta prejudiciabilă se exprimă în acțiunea de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport. În cazul infracțiunii analizate, caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligației, pe care o are conducătorul mijlocului de transport, de a evita starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau starea de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.
53. Conducerea mijlocului de transport este acea operație tehnică prin care o persoană pune în mișcare mijlocul de transport și îl dirijează potrivit cu scopurile urmărite de ea. Este deplasarea mijlocului de transport, deci aflarea acestuia în mișcare.
54. Conform art. 132 din Codul Penal, prin mijloace de transport se înțeleg toate tipurile de automobile, tractoare și alte tipuri de mașini autopropulsate, tramvaiele și troleibuzele, precum și motocicletele și alte mijloace de transport mecanice.
55. Finalizând analiza laturii obiective a infracțiunii examinate vom menționa că această infracțiune este una formală și se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.
56. *Latura subiectivă* a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de către făptuitor în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.
57. *Subiectul* infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport și este o persoană care deține permis de conducere și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

VII. Referitor la stabilirea categoriei pedepsei și a termenului de pedeapsă.

58. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului **Verdeș Mihail ******* pentru care faptă și va fi declarat vinovat și, respectiv, supus unei pedepse penale.
59. Potrivit art.24 alin.(2) din Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.
60. În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art.7, 75 din Cod penal. Astfel, norma prevăzută la art.7 alin.(1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în

- strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.
61. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art.75 alin.(1) din Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.
 62. În contextul celor expuse supra și potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din Cod penal, care indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin.(2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
 63. Conform art.51 alin.(2) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
 64. Astfel, în prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea inculpatului Verdeș Mihail Dumitru la răspundere penală pe componența de infracțiune incriminată.
 65. În conformitate cu art. 76 și art. 77 din Codul Penal, completul de judecată nu a stabilit în privința inculpatului careva circumstanțe atenuante sau agravante.
 66. Totodată se atestă că, temeiuri pentru liberarea inculpatului Verdeș Mihail Dumitru de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu sunt.
 67. Astfel, constatând vinovăția inculpatului Verdeș Mihail Dumitru în comiterea infracțiunii incriminate, instanța urmează să stabilească acestuia o pedeapsă penală capabilă să-l corecteze.
 68. În ceea ce privește categoria pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului Verdeș Mihail ***** instanța de judecată, se va călăuzi de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea apărării societății împotriva comiterii unor astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea.
 69. În circumstanțele elucidate mai sus, instanța de judecată consideră la caz că, corectarea și reeducarea inculpatului Verdeș Mihail ***** este posibilă prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limita sancțiunii prevăzute de norma incriminată ținând cont de implicarea la comiterea infracțiunii și de faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit astfel de infracțiuni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

VIII. Referitor la corpuri delictive și mijloacele materialele de probă.

70. Instanța de judecată reține că, potrivit art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi supuse confiscării numai în condițiile prevăzute de lege.
71. Conform art. 106 alin. (1) și (2) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea

forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate de lege, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea lor. Sunt supuse confiscării bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, bunurile rezultate din infracțiuni, veniturile obținute din valorificarea acestora, bunurile date pentru determinarea săvârșirii unei infracțiuni sau pentru răsplătirea infractorului, bunurile deținute contrar dispozițiilor legale, precum și bunurile convertite sau transformate din produsele infracțiunii.

72. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.
73. Din materialele cauzei și din învinuirea înaintată inculpatului Verdeș Mihail ***** rezultă că acesta a utilizat la săvârșirea infracțiunii automobilul de model „Renault”, cu numerele de înmatriculare ***** , culoare albastru închis, anul fabricării 2005, cod VIN ***** , nr. caroserie *****.
74. Prin urmare, instanța apreciază ca întemeiată aplicarea măsurii confiscării speciale, urmînd a dispune trecerea forțată și gratuită din proprietatea inculpatului Verdeș Mihail Dumitru în proprietatea statului a automobilului menționat, utilizat la comiterea infracțiunii.
75. Instanța reține totodată că, potrivit informațiilor anexate de acuzatorul de stat, bunul supus confiscării aparține cu drept de proprietate inculpatului.
76. Coroborînd ansamblul probator cu prevederile legale aplicabile, instanța constată că măsura confiscării bunului utilizat la săvârșirea infracțiunii este una justificată, proporțională și necesară, nefiind de natură să încalce dreptul de proprietate al inculpatului. Confiscarea reprezintă o măsură de siguranță cu rol preventiv și educativ, prevăzută expres de lege.
77. În evaluarea necesității și proporționalității măsurii, instanța reține și faptul că inculpatul Verdeș Mihail Dumitru a fost anterior sancționat pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, împrejurare care denotă că acesta nu s-a conformat cerințelor legii și nu s-a pus pe calea îndreptării. Repetarea conduitei ilicite relevă un grad accentuat de pericol social și justifică suplimentar aplicarea confiscării speciale, ca instrument necesar pentru prevenirea comportamentelor similare în viitor.

78. Instanța subliniază că, în materia confiscării, justul echilibru dintre interesul general și dreptul individual de proprietate se apreciază în funcție de circumstanțele concrete, natura faptei și comportamentul făptuitorului.
79. Aspectele ce țin de problematica confiscării bunurilor, ca instrument de combatere a criminalității, a generat o jurisprudență abundentă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a examinat un spectru vast de cauze privind confiscarea, diferențiind între confiscarea bunurilor care au constituit obiect al infracțiunii (*objectum sceleris*), în urma condamnării acuzaților (*Agosi vs Marea Britanie*, hotărârea din 24 octombrie 1986); confiscarea bunurilor care au constituit instrumentul infracțiunii (*instrumentum sceleris*), după condamnarea acuzaților (*C.M. vs Franța*, decizia din 26 iunie 2001) sau confiscarea bunurilor aflate în posesia terților, după condamnarea acuzaților (*Air Canada vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 mai 1995). În același timp, referitor la veniturile provenite dintr-o activitate criminală (*productum sceleris*), Curtea Europeană a examinat confiscarea care a urmat după condamnarea reclamantului (a se vedea *Phillips vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 iulie 2001), precum și cauze în care confiscarea a fost dispusă, independent de existența unei proceduri penale, pentru că patrimoniul reclamantilor era prezumat, ca fiind de origine ilicită (a se vedea *Riela și alții vs Italia*, decizia din 4 septembrie 2001; *Arcuri și alții vs Italia*, decizia din 5 iulie 2001; *Raimondo vs Italia*, hotărârea din 22 februarie 1994) sau, ca fiind utilizate pentru activități ilicite (*Butler vs Marea Britanie*, decizia din 27 iunie 2002).
80. Instanța reține că aplicarea confiscării în prezenta cauză nu afectează dreptul la proprietate garantat de Constituția Republicii Moldova și de art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
81. Relevante sunt și hotărârile CEDO *Ismayilov c. Federației Ruse* (6 noiembrie 2008), *Bendenoun c. Franței* (24 februarie 1994) și *Silickienė c. Lituaniei* (10 aprilie 2012), care confirmă caracterul legitim și proporțional al confiscării speciale ca măsură de prevenție.
82. În consecință, instanța concluzionează că măsura confiscării nu constituie o ingerință nepermisă în dreptul de proprietate, fiind prevăzută de lege, justificată de scopul legitim urmărit și proporțională cu gravitatea faptei comise de inculpat, inclusiv în contextul antecedentelor sale în materie de conducere în stare de ebrietate.

IX. Cu privire la aplicarea sechestrului.

83. În conformitate cu art. 197 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, în scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea sentinței, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucție sau instanța, conform competenței, sunt în drept să aplice față de bănuیت, învinuit sau inculpat alte măsuri procesuale de constrângere, inclusiv măsuri asigurătorii pentru eventuala confiscare specială sau extinsă.
84. Potrivit art. 204 alin. (3) din Codul de procedură penală, pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor bănuیتului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile, pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106–106² din Codul penal nr. 985/2002, inclusiv bunurile care constituie proprietatea efectivă a acestora.
85. În cauză, mijlocul de transport asupra căruia se intenționează aplicarea sechestrului **aparține cu drept de proprietate inculpatului**, fiind astfel susceptibil de a fi supus confiscării speciale, în condițiile legii.

86. În conformitate cu art. 205 alin. (1) din Codul de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor prevăzute la art. 204 poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora.
87. Dat fiind că bunul asupra căruia se intenționează aplicarea sechestrului se află în posesia directă și nemijlocită a inculpatului, există un risc obiectiv de înstrăinare ori de ascundere, ceea ce justifică aplicarea măsurii.
88. Art. 8 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că o ingerință a autorităților publice în exercitarea dreptului la viața privată, la domiciliu sau la corespondență este permisă atunci când urmărește un scop legitim, precum securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altor persoane. În speță, ingerința urmărește prevenirea faptelor penale și buna desfășurare a procesului penal, scopuri care se încadrează expres în prevederile convenționale.
89. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, imixtiunea este considerată necesară într-o societate democratică atunci când este „fondată pe o necesitate socială imperioasă și mai ales proporțională scopului legitim scontat” (CEDO, hotărârea *Olsson c. Suediei*, 24 martie 1988). Aceasta presupune existența unui raport rezonabil de proporționalitate între măsura aplicată și scopul urmărit.
90. Totodată, principiul legalității ingerinței, dezvoltat în jurisprudența europeană, impune ca orice restrângere a dreptului la viața privată să fie prevăzută de o lege accesibilă, clară și previzibilă. În speță, măsura sechestrului este expres prevăzută de Codul de procedură penală și se aplică în condițiile reglementate de lege.
91. În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod de procedură penală, toate organele și persoanele participante la procesul penal sunt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea măsurilor de constrângere se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzute de prezentul cod.
92. În aceste condiții, ingerința impusă prin aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport **care reprezintă proprietatea inculpatului**, constituie o măsură necesară, proporțională și întemeiată pe necesitatea asigurării unei eventuale confiscări speciale, precum și pe prevenirea distrugerii, ascunderii sau înstrăinării bunului, corespundând pe deplin principiilor și cerințelor stabilite de Codul de procedură penală și de jurisprudența CEDO.
93. Astfel, în temeiul celor elucidate și expuse supra și în conformitate cu art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște **Verdeș Mihail ******* născut la *****, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul Penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentința în cauză și dispoziția de executare – se va trimite organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul **Verdeș Mihail ***** născut la *******, care, va asigura executarea pedepselor aplicate.

Se comunică lui **Verdeș Mihail ***** născut la *******, că în caz de eschivare cu reavoință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității

În conformitate cu art. 106 Cod Penal, automobilul de marca „Renault Megane Scenic”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albastru închis, anul fabricării 2005, Cod VIN: *****, nr. caroseriei: *****, ce aparține cu drept de proprietate inculpatului Verdeș Mihail Dumitru – *de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii*.

Se punerea sub sechestru automobilul de marca „Renault Megane Scenic”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albastru închis, anul fabricării 2005, Cod VIN: *****, nr. caroseriei: *****, ce aparține cu drept de proprietate inculpatului Verdeș Mihail Dumitru.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Petru PĂUN